

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะทางการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยและมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
  - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
  - 6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง
4. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง

สมมติฐานของการวิจัย

ความรู้ด้านคำศัพท์ ของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลเฉลิมพระเกียรติจังหวัดบุรีรัมย์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 63 คน จำนวน 2 ห้องเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม โดยกำหนดห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เพราะทั้งสองห้องมีระดับผลการเรียนอยู่ในระดับเดียวกัน และการจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนไม่ได้จัดตามระดับผลการเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย 5 ประเภท ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง จำนวน 8 แผน
2. กิจกรรมเพลงประกอบการสอนจำนวน 8 เพลง
3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ
4. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
5. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group Pretest Posttest Design โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง
2. ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพลง
3. เมื่อทำการทดลองสอนรวมทั้งสิ้น จำนวน 8 แผนการเรียนรู้แล้ว จึงให้นักเรียนทำทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน โดยที่ผู้วิจัยได้สลับลำดับข้อของแบบทดสอบ

4. ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนทั้งก่อนและหลัง การสอน โดยใช้กิจกรรมเพลง

5. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ ใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริม ความสามารถทางด้านทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการมูลดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75 / 75 โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์

2. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนน การฟัง พูด จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอน โดยใช้กิจกรรมเพลง

4. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล ของแบบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษและความรู้ ด้านคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อวิเคราะห์ความก้าวหน้าของผู้เรียน จากสูตรดัชนีประสิทธิผล ของ เมฆิณ กิจระการ และสมนึก ภัททิยชนี (2545 : 31)

5. วิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t – test

แบบ Dependent Samples ของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 109)

6. เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน โดย กำหนดระดับความพึงพอใจในข้อคำถามตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงตามเกณฑ์ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.40 / 80.66
2. ความสามารถด้านทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง ในระดับดี
3. ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6036 คิดเป็นร้อยละ 60.36
5. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง รวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.32$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจและสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะทางการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปใช้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมเพลงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.40/80.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ได้มีการกลั่นกรอง ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการทดลองใช้กับนักเรียน ภาคสนาม 1:100 มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะทางการฟัง การพูด และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มขึ้น ดังที่ เชนิจู กิจระการ (2544 : 44 – 46) ได้กล่าวว่า สื่อหรือเทคโนโลยีการศึกษาได้รับการผลิตขึ้นมาแล้ว ต้องมีการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อหรือเทคโนโลยีการศึกษานั้นก่อนนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน ถ้าหากใช้สื่อการสอนใดๆ ที่ไม่ได้ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพภายนอก นอกจากจะไม่มีเชื่อมั่นในประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งหมายถึงคุณภาพของสื่อหรือเทคโนโลยีที่ยืนยันได้ในเชิงปริมาณหรือตัวเลขแล้ว ยังอาจก่อให้เกิดผลข้างเคียงอันเกิดแก่ผู้เรียนในด้านของคุณธรรมและจริยธรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมอีกด้วย จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้สอน ช่วยให้ผู้สอน ได้มีโอกาสศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มเติม โดยเฉพาะเรื่องหลักการสอน เป็นเหมือนแผนที่นำทางไม่ให้ผู้สอนหลงทาง สามารถสอนได้ตามจุดประสงค์มีขั้นตอน มีสื่อที่เหมาะสมกับสิ่งที่เรียน วัตถุประสงค์และประเมินผลตามสภาพที่เป็นจริง ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาถึงหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมเพลงในการสอนภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนจำเป็นต้อง

คำนึงถึง คือ หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่ควรจัดให้การเรียนการสอนเกิดความสอดคล้องกับความสนใจ จูงใจและความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการของผู้เรียนต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาควบคู่กันไป ด้วย เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุไปตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ได้แก่ ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) ของ การ์ดเนอร์ (Gardner. 1983) ทฤษฎีภาษาที่สองของ เครเชน (Krashen. 1995) และทฤษฎีการสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) ของ ฟรีแมน (Freeman. 1992) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภัสสร พึ่งอินทร์ (2552 : 80) ที่ได้ทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน เรื่องการพัฒนาชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดโดยใช้เพลง พบว่าชุดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ 83.24/89.49 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 70/70 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยพบว่าสื่อการสอนเพลงภาษาอังกฤษมีผลทำให้ผู้ฟังมีความพึงพอใจในการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งด้านงานผลิตเพลงและด้านเนื้อหาคำศัพท์ที่ใช้ในเพลง และผู้เรียนยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความบันเทิง คลายเครียด สร้างความมั่นใจในตนเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน

2. กิจกรรมเพลงช่วยส่งเสริมความสามารถในด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้สูงขึ้นอาจเนื่องจาก

ประการแรก เนื้อหาในเพลงที่มีเนื้อเรื่อง มีเนื้อร้องที่ซ้ำๆ และมีคำแปลเป็นภาษาไทย ในการฝึกร้องทำให้ผู้เรียนได้ฟังเนื้อร้องเดิมๆ หลายๆ ครั้ง และเนื้อร้องดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาทางภาษาที่ผู้สอนจัดหรือเลือกให้เป็นบทเรียนแก่นักเรียน ซึ่งประโยคที่แทรกอยู่ในเนื้อเรื่องของเพลงและกล่าวถึงหลายครั้งในเพลง ทำให้ผู้เรียนได้ฟัง ได้ฝึกพูดตาม ทั้งนี้การได้ยินได้ฟังข้อความเดิมๆ ซ้ำๆ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังและการพูดได้อย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมสูงที่จะนำการฟัง พูดดังกล่าวไปใช้ในสถานการณ์อื่นและสามารถจดจำประโยคหรือบทสนทนานั้นได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้การพัฒนาทักษะการฟัง พูดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังเช่น สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 53) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร การฝึกทักษะการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร จึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน และนอกจากนี้ สุจิตรา สวัสดิวงษ์ (2539 : 57) ยังกล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะมีทักษะการฟัง – การพูดภาษาอังกฤษนั้นต้องมีการฝึกโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้น เนื่องจากทักษะการฟังและการพูดเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้และการพัฒนาไปสู่ทักษะอื่นๆ ต่อเนื่องกันไป ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลงานวิจัยของ เกวรินทร์ สุขเกตุ (2550 : 48-49) กิจกรรมเพลงมีความหลากหลาย และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเต็มที่ ไม่รู้สึกเกร็ง ไม่รู้สึกประหม่า มีความมั่นใจในการสนทนา ได้ตอบมากขึ้นเพราะในการเรียนการสอนแต่ละแผนผู้สอนมีการใช้สื่อประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและให้เกิดแรงจูงใจในการฝึกพูด จึงทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อเงินเวลาพูด

ประการที่สอง เพลงสามารถนำไปสู่การเรียนรู้ผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อเรื่องของเพลงที่น่าสนใจและพบเห็นได้บ่อยในชีวิตประจำวัน โดยเริ่มจากเรื่องใกล้ตัวและเป็นบทเพลงที่มีคำศัพท์ง่ายๆ มีโครงสร้างประโยคที่ไม่ซับซ้อน แล้วขยายไปสู่เรื่องที่กว้างขึ้นซึ่งเพลงจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับร่างกาย สัตว์ ยานพาหนะ อากาศ และกิจวัตรประจำวัน ซึ่งส่วนใหญ่จะมีบทพูดอยู่ในเนื้อเพลง ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้การฟัง-พูดได้ง่ายขึ้น และมีโอกาสได้ฝึกพูดผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเคาะเนื้อเรื่องจากหัวข้อที่ได้ฟัง การเล่าเรื่องซ้ำ การแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมเพลง ผู้เรียนได้ฟังเพลง ร้องเพลงทำท่าประกอบ สนทนาได้ตอบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับทฤษฎีพหุปัญญาของ Gardner ที่ดึงเอาความสามารถทางดนตรีที่มีอยู่ในตัวออกมาแสดง จะเห็นได้ว่ากิจกรรมเพลงที่บอกเรื่องราวนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางทักษะด้านการฟัง พูดที่ดี เช่นเดียวกับ วรวรรณ เปลียนบุญเลิศ (2540 : 73) ที่กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญ ผู้เรียนจะไม่เกิดทักษะการพูดถ้าไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างเพียงพอมาก่อน ทักษะการฟังของผู้เรียนอาจพัฒนาขึ้นได้ ถ้าได้รับการฝึกฝนที่ดี ผู้ที่ได้รับการฝึกจะมีทักษะสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกเป็นอันมาก

ประการที่สาม เพลงช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก เนื่องจากกิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่อง ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างผ่อนคลายและสนุก ครูเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดซักถามปัญหา และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาที่เรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียน บรรยากาศในชั้นเรียน เช่นนี้ช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะพูดและแสดงความคิดเห็นโดยไม่รู้สึกเขินอาย นอกจากนี้การร้องเพลงยังช่วยในเรื่องของการออกเสียง (Pronunciation) สอดคล้องกับ ซาริโคเบนและเมทิน (Saricoban and Metin, 2000 : 1-3) ได้สนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของเพลงไว้ว่า เพลงช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนลดความตึงเครียด เพลงทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติ โดยเฉพาะการเรียนรู้คำศัพท์ การออกเสียง และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้นๆ เพลงเป็นสื่อที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ เช่น เติมคำ ตอบคำถาม วาดภาพ จินตนาการจากเพลง เรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อหาของเพลงเป็นต้น ครูสามารถนำเพลงมาใช้ประกอบการสอนได้ทั้งขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ดำเนินการสอน และสรุปบทเรียน หรือทบทวน

สิ่งที่เรียนไปแล้ว เช่น คำศัพท์ รูปประโยค กฎไวยากรณ์และนอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 80) กล่าวเอาไว้ว่า การร้องเพลง เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็ก
แสดงออก เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและจังหวะดนตรี
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประภัศร พิงอินทร์ (2552 : 80) ที่พบว่า สื่อการสอนเพลง
ภาษาอังกฤษมีผลทำให้ผู้ฟังมีความพึงพอใจในการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งด้านงานผลิตเพลงและ
ด้านเนื้อหาคำศัพท์ที่ใช้ในเพลง และผู้เรียนยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความบันเทิง
คลายเครียด สร้างความมั่นใจในตนเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน

3. กิจกรรมเพลงช่วยส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้สูงขึ้น
ตามสมมติฐานด้วยเหตุผลหลายประการดังนี้

ประการแรก เนื้อเรื่องและคำศัพท์ในเพลงมีความเหมาะสมกับระดับ ความสามารถ
และความสนใจของผู้เรียน ผู้วิจัยได้เลือกเพลงที่มีเนื้อหาเพลงที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นทำนองและ
จังหวะซึ่งเหมาะแก่ผู้เรียน และมีจำนวนคำศัพท์ใหม่ที่ไม่มากและยากเกินไป เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียน
รู้จักสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยในการสอนคำศัพท์นั้น ผู้วิจัยได้เริ่มจากคำศัพท์
ที่ง่าย ๆ ก่อน ไปสู่คำศัพท์ที่ยากขึ้น ตามทฤษฎี “+1” ของ Krashen ที่กล่าวว่า ตัวป้อนที่ผู้เรียนได้รับ
ควรสูงกว่าระดับความรู้ของผู้เรียนเพียงเล็กน้อย เพื่อจะช่วยสร้างความเข้าใจในการเรียนได้ง่ายขึ้น
ซึ่งกิจกรรมเพลงเป็นกิจกรรมที่เป็น ไปตามทฤษฎีนี้ เนื่องจากเพลงที่ใช้เป็นเพลงที่สั้นจังหวะและ
ทำนองไม่เร็วจนเกินไป ทำนองที่จับช้อนจะดึงความสนใจของผู้เรียน ไปยังทำนองมากกว่าเนื้อร้อง
ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนเนื้อร้องได้ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้คำศัพท์และโครงสร้างของภาษา
ที่ปรากฏซ้ำๆ ในเพลง ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และจำคำศัพท์ใหม่ได้ดี ในด้านการสอนคำศัพท์นั้น
ผู้วิจัยได้มีการเตรียมผู้เรียนก่อนที่จะฟังเพลง เพื่อให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับเนื้อเรื่องก่อนที่จะฟัง
ซึ่งช่วยให้มีความเข้าใจคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ คริสเตียนเซน (Kristiansen, 1994) ได้กล่าวถึง
ปัญหาการเรียนคำศัพท์ว่า การเรียนรู้คำศัพท์ในอดีตที่ผ่านมา ผู้เรียนและผู้สอนมักจะคิดว่าเป็นเรื่อง
ที่ง่ายที่สุดในการเรียนภาษาต่างประเทศ จึงทำให้เกิดความเพิกเฉยต่อการฝึกฝนคำศัพท์ และไปเน้น
ที่หลักไวยากรณ์ที่คิดว่าสำคัญและยากที่สุดในการเรียนภาษาต่างประเทศ และฮาร์มัน (Harmon,
1998 : 518) กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์มาก จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน
ดีกว่าผู้เรียนที่มีความรู้ด้านคำศัพท์น้อยกว่า และการมีความรู้ด้านคำศัพท์อยู่ในวงจำกัดเป็นสาเหตุ
หนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ
งานวิจัยของ ปิญาณี นูระชะชาติ และคณะ (2552 : 51) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง
มีความรู้ด้านคำศัพท์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโดยคะแนน
เฉลี่ยของนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

ประการที่สอง วิธีสอนและกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การสอนคำศัพท์โดยให้ผู้เรียน จับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ จับคู่คำศัพท์กับความหมาย เติมอักษรที่หายไป การทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับ คำศัพท์ที่เรียนจากเนื้อเรื่องของเพลงแต่ละเพลง เพื่อวัดความหมายและการสะกดคำก่อนที่ผู้เรียน จะทำกิจกรรมการฟัง พูดที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในแต่ละแผนการสอน นอกจากนี้กิจกรรมที่ผู้เรียน ได้ มีโอกาสทำร่วมกัน เช่น การพูดประโยคหรือคำซ้ำๆ จากเนื้อหาของเพลง การร้องเพลงพร้อมแสดง ท่าทางประกอบ การเล่นเกม การเล่าเรื่องซ้ำด้วยกัน การแสดงละครหรือบทบาทสมมติตาม สถานการณ์ที่กำหนดให้ กิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ และจดจำได้ดี ยิ่งขึ้น ดังเช่น กุศยา แสงเคซ (2545 : 136) ที่ได้กล่าวว่าเพลงเป็นสิ่งที่มีความน่าสนใจสำหรับการสอน ภาษาได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนชอบร้องเพลงเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว การร้องเพลงทำให้ผู้เรียน ได้ เปลี่ยนอิริยาบถ ทำให้บทเรียนมีชีวิตชีวภาพ บทเพลงที่นำมาฝึกนั้น จะช่วยเกี่ยวกับการออกเสียง คำศัพท์ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และเพลง ยังได้กล่าวว่าเพลงช่วยลดความเครียด และทำให้ เกิดอารมณ์สุนทรี ดังนั้นครูควรจะเรียนรู้วิธีการหรือเทคนิคการใช้เพลงประกอบการเรียนการสอน เพราะถ้าครูสามารถเตรียมบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ผู้เรียนจะได้รับความรู้ทางภาษา พร้อมกับความสนุกสนานไปด้วย (แรมสมร อยู่สถาพร. 2538 : 33) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สาริณี สุวรรณพันธ์ (2553:64) ที่พบว่าการใช้กิจกรรมเพลงที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัย โดยเริ่มจากเรื่องใกล้ ตัว แล้วขยายเป็นเรื่องที่กว้างขึ้น และวิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น จับคู่คำศัพท์กับความหมาย จับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ การเติมคำที่หายไป การแต่งประโยคให้สมบูรณ์ การเรียงคำศัพท์ใหม่ เป็นต้น จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ในด้านความรู้ความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น

ประการที่สาม บรรยากาศในชั้นเรียนที่ไม่ตึงเครียดช่วยส่งเสริมการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ ลดความวิตกกังวลของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนรับรู้สิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น ในการ เรียนการสอนมีการใช้เกม เพลง และการเล่าเรื่อง ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ช่วยลดความเครียดและสามารถ สร้างความมั่นใจในการเรียนภาษาของผู้เรียนอีกด้วย บรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีช่วยเอื้ออำนวยต่อ การเรียนการสอน การที่ครูสนุกกับการสอน และผู้เรียนสนุกกับการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือปรึกษาหารือกันได้ สิ่งเหล่านี้ช่วยให้ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และเกิดแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ แรมสมร อยู่สถาพร (2538 : 33) ที่ได้กล่าวว่าเพลงช่วยลดความเครียด และทำให้เกิดอารมณ์สุนทรี ดังนั้นครูควรจะเรียนรู้วิธีการหรือเทคนิคการใช้เพลงประกอบการเรียนการสอน เพราะถ้าครู สามารถเตรียมบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ผู้เรียนจะได้รับความรู้ทางภาษาพร้อมกับความ สนุกสนานไปด้วย และ สิริกัญญา ขวัญสำราญ (2543 : 52) ได้กล่าวถึงโลกของดนตรีไว้ว่า

“โลกของคนตรีเป็นโลกที่บริสุทธิ์ เต็มไปด้วยความฝัน ขณะที่เราอยู่กับคนตรีเราจะรู้สึกเหมือนหลุดออกไปจากโลกอันสับสนวุ่นวายทั้งปวง” นอกจากคนตรีจะเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ สุขและสงบทางใจแล้ว คนตรียังเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้มนุษย์เกิดสุนทรียภาพทางอารมณ์ ทำให้จิตใจร่าเริงเบิกบาน เป็นเครื่องมือช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางสมอง ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าจากการงานและงานเขียน ทำให้มนุษย์มีความสุขมากขึ้นในการดำรงชีวิต ความสำคัญของคนตรีนี้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปทุกชาติ ทุกภาษาและทุกวงการ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคณิงนิจ จันท์แก้ว (2552 : 55-56) ที่ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบและไม่มีเพลงประกอบ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่มีเพลงประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง เรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะทางการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6036 แสดงว่านักเรียนมีอัตราการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วเพิ่มขึ้นเป็น 0.6036 หรือคิดเป็นร้อยละ 60.36 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาศัยกิจกรรมเพลง เพราะเพลงช่วยให้เรียนรู้เนื้อหาได้เร็วขึ้นมีความเหมาะสมในการประกอบการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้โอกาสฝึกการใช้คำศัพท์และการสนทนาได้ตอบจำคำศัพท์และบทสนทนาได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขั้นตอนในการสอนคำศัพท์และการสนทนาฟัง พูด ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมเพลงมาช่วยในการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจในเนื้อหา และให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ดังที่ อภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 206) กล่าวว่า แผนการสอนเปรียบได้กับพิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้าง วิศวกรหรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียวไม่ได้ฉันใด ผู้เป็นครูก็จะขาดแผนการสอนไม่ได้ฉันนั้น ยิ่งผู้สอนได้จัดทำแผนการสอนด้วยตัวเองก็ยิ่งให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเพียงนั้น และ สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549 : 58) ยังกล่าวถึงแผนการเรียนรู้ ว่าเป็นแผนการเตรียมการสอนหรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่างๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิญาณี บุรณะชาติ และคณะ (2552:51) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง มีความรู้ด้านคำศัพท์สูงขึ้น

กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และคเนิงนิจ จันท์แก้ว (2552 : 55-56) ที่ได้เปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลง ประกอบและไม่มีเพลงประกอบ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่มีเพลง ประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้สื่อการสอนเพลงภาษาอังกฤษมีผลทำให้ ผู้ฟังมีความพึงพอใจในการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งด้านงานผลิตเพลงและด้านเนื้อหาคำศัพท์ที่ใช้ ในเพลง และผู้เรียนยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความบันเทิง คลายเครียด สร้างความ มั่นใจในตนเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน (ประภัสสร พิงอินทร์ 2552 : 80)

5. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง โดยพิจารณาจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง ซึ่งเป็นแบบวัดความพึงพอใจด้วยการจัดอันดับคุณภาพ 5 อันดับ ปรากฏว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะทางการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมความพึงพอใจ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่มีความ พึงพอใจเพราะเพลงช่วยให้เรียนรู้เนื้อหาได้เร็วขึ้นมีความเหมาะสมในการประกอบการจัดการ เรียนรู้ ช่วยให้โอกาสฝึกการใช้คำศัพท์และการสนทนาได้ตอบจำคำศัพท์และบทสนทนา ได้ง่ายขึ้น และขั้นตอนในการสอนคำศัพท์และการสนทนาฟัง พูด ที่ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมเพลง มาช่วยในการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจ ในเนื้อหาและให้นักเรียนทุกคน ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ดังที่ทัศนีย์ สิงห์เจริญ (2544 : 52) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนการสอน หมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติในทางที่ดีของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอน ความรู้สึกที่เกิดจากการที่ได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยหรือองค์ประกอบต่างๆ ในการเรียนเช่น สภาพแวดล้อมใน ห้องเรียน เนื้อหาวิชาที่ได้รับจากการเรียนซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนการสอน จนประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ดังที่วัชรินทร์ กาวีชา (2548 :38) ได้สรุปความหมายของ ความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกที่มีสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จ และผลตอบแทนจากการปฏิบัติตามที่บุคคลนั้นคาดหวังหรือต้องการทางด้านวัตถุและจิตใจ ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นมีขวัญและกำลังใจในการทำงาน ซึ่งเป็นผลดี ต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คเนิงนิจ จันท์แก้ว (2552: 55-56) ที่พบว่า

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเร้าความสนใจกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากหรืออยากเรียนเกิดความรู้สึกระทึกใจ และชอบที่จะเรียน การสอนที่พยายามให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจที่ดีต่อครูผู้สอน ต่อสิ่งที่เรียนซึ่งมีผลให้การเรียนประสบผลสำเร็จ และนอกจากนี้ประภัสสร พึ่งอินทร์ (2552 : 80) ที่พบว่า สื่อการสอนเพลงภาษาอังกฤษมีผลทำให้ผู้ฟังมีความพึงพอใจในการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งด้านงานผลิตเพลงและด้านเนื้อหาคำศัพท์ที่ใช้ในเพลง และผู้เรียนยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความบันเทิง คลายเครียด สร้างความมั่นใจในตนเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน

กล่าวโดยสรุปแล้ว กิจกรรมเพลง มีส่วนอย่างมากในการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ และทักษะในการฟัง พูดของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเห็นได้จากคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนสูงขึ้น และทักษะในการฟัง พูดของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ในชั้นเรียนที่นักเรียนมีส่วนร่วมนั้นเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความสามารถของนักเรียน ดังนั้นกิจกรรมเพลง จึงมีความเหมาะสมสำหรับนำไปใช้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะการฟัง พูดได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะทางการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ในระหว่างการสอนผู้วิจัยพบว่านักเรียนบางคนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ดังนั้นผู้วิจัยต้องอดทน และเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคน คอยสนับสนุนให้กำลังใจ และเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง รวมทั้งให้เวลาผู้เรียนในการฝึกฝนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้
2. ในระหว่างการสอนผู้วิจัยพบว่า การให้นักเรียนทำกิจกรรมซ้ำๆ จะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้นผู้วิจัยจึงกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และมีความสุขกับการเรียน
3. ในระหว่างการสอนผู้วิจัยพบว่านักเรียนบางคนไม่กล้าแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลงหรือแสดงท่าทางประกอบ ผู้วิจัยจึงกล่าวชมเชย และให้ข้อมูลย้อนกลับทุกครั้ง ในทุกกิจกรรมที่นักเรียนทำเพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจและทราบแนวทางในการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น
4. ในระหว่างการสอนผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่ชอบเพลงบางเพลงเพราะเนื้อหาขากและจังหวะไม่สนุก ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องเลือกเพลงที่มีเนื้อหาง่ายเหมาะสมกับวัยของนักเรียน และมีจังหวะสนุกๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงการนำการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงใช้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการเขียน ทักษะการอ่าน ทักษะการแปล และการเรียนรู้ไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน
2. ควรมีการศึกษาถึงการนำการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อทดสอบความคงทนในทักษะทางการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนเพิ่มขึ้น
3. ควรมีการวิจัยในลักษณะนี้ไปทดลองกับนักเรียนในระดับอื่นๆ